

Fornyings-, administrasjons- og kirkedepartementet
Postboks 8004 Dep.
0030 Oslo

Deres ref.: 12/2275 Vår ref.207.19/NSS

Dato: 25. september 2012

Høring – NOU 2012:12 Ventetid – et spørsmål om tillit

Vi viser til departementets høringsbrev av 24.07.12 angående gjennomgang og evaluering av gjeldende retningslinjer for karantene og saksforbud i staten.

Nedenfor følger Akademikernes synspunkter på de enkelte punktene i NOU 2012:12.

Akademikerne forventer at den videre oppfølgingen av denne saken sees i sammenheng med Arbeidsdepartementets varslede regulering av konkurranse-, kunde- og ikke-rekrutteringsklausuler som skal legges frem i lovproposisjon i løpet av høsten /vinteren. Selv om formålet med reglene er til dels forskjellig, så vil virkningene for en arbeidstaker av å bli omfattet av de forskjellige regelsettene være tilnærmet lik.

Akademikernes synspunkter på ventetidsutvalgets forslag kan oppsummeres slik:

- Det er et behov for regler om overgang fra politisk stilling til stillinger i og utenfor statsforvaltningen. Det er også spesielle behov som tilsier særregulering av overgang

fra stillinger som departementsråd, assisterende departementsråd, ekspedisjonssjef og direktoratsleder.

- Maksimal varighet av ventetid (karantene) og saksforbud må begrenses til hhv seks måneder/ett år.
- Både politikere og statstjenestemenn/embedsmenn må gis full lønnskompensasjon uten fradrag for den ulempen det er å utsette tiltredelse i en annen stilling.

Overgang fra politisk stilling i departementene til stilling utenfor statsforvaltningen

Akademikerne ser at det er spesielle hensyn som gjør seg gjeldende når det gjelder overgang fra politisk stilling i departementene til stilling utenfor statsforvaltningen. Det overordnede formålet å styrke tilliten til det politiske systemet er helt sentralt i denne sammenheng.

Akademikerne ser derfor behovet for særlige regler på dette området. Samtidig er det viktig at reglene ikke strekker seg lenger enn påkrevet og at det er en balanse mellom de ulike hensyn som gjør seg gjeldende.

Utvalget bagatelliserer til en viss grad hvilken betydning karantenebestemmelser vil kunne ha for den enkelte. Når det vises til at det alltid vil være en rekke andre stillinger som det kan være mulig for vedkommende politiker å tiltre, ser utvalget bort fra at det nettopp kan være stillinger hvor det kan være aktuelt med karanteneforbud som er blant de aktuelle stillingskategoriene ved overgang fra en politisk stilling. Når det videre vises til at politikere ikke har krav på å tiltre en hvilken som helst stilling som vedkommende måtte ønske, og at det stilles krav om kvalifikasjoner for å få en bestemt stilling, ser utvalget bort fra at det her er snakk om stillinger som politikeren er kvalifisert for og hvor det er et ønske om å ansette vedkommende. Situasjonen er da en annen her enn når arbeidstaker søker på stillinger hvor vedkommende ikke når frem i ansettelsesprosessen.

Det må også tas hensyn til at for store begrensninger i muligheten til å ta annet arbeid vil kunne virke begrensende på rekrutteringen til politiske stillinger. Det vil spesielt gjelde begrensninger som ilegges ved gjeninntreden i tidligere stilling.

Akademikerne støtter forslaget om at avgjørelsen om å pålegge karantene og/eller saksforbud skal treffes av et uavhengig organ. Av hensyn til tilliten til systemet, er det viktig at organet er uavhengig, dvs. at organet ikke kan instrueres i den enkelte sak. Et system hvor den enkelte politiker selv skal kunne treffe beslutningen, vil ikke i tilstrekkelig grad sikre tilliten til det politiske systemet.

Videre er Akademikerne enig i, at Karanteneutvalget kan bestå av fem medlemmer som oppnevnes av Kongen i statsråd, og at dette er medlemmer både med og uten erfaring fra politiske stillinger. Akademikerne har imidlertid vanskelig for å se hva som er begrunnelsen for at maksimalt tre av medlemmene bør være jurister.

Akademikerne støtter forslaget om at aktuelle begrensninger er karantene og/eller saksforbud. Vi ser ikke noe behov for en egen bestemmelse om kontaktforbud. Kontaktforbud kan ivaretas av bestemmelsen om saksforbud og/eller ved en presisering av hva ventetid innebærer.

I lovutkastet er bestemmelsen om ventetid formulert slik at det nevnes eksempler på når ventetid bør pålegges og når det kan pålegges. Akademikerne mener loven i stedet bør sette opp vilkår for å kunne ilegge ventetid. Den foreslåtte formuleringen gir inntrykk av at ventetid er hovedregelen. Ventetid bør imidlertid ikke være en automatisk følge av at personen fratrer den politiske stillingen, men bare kunne ilegges etter en konkret vurdering. Vi foreslår derfor at lovutkastet § 5 tredje ledd endres slik:

”Ventetid kan ilegges dersom det er nødvendig for å fremme allmenn tillit til offentlig forvaltning. Ventetid bør særlig pålegges hvis politikeren har deltatt i å forberede eller treffe avgjørelser av betydning for den nye arbeidsgiveren, oppdragsgiveren eller virksomheten.”

Et saksforbud kan bli så omfattende at det i realiteten er en karantene eller ventetid som ilegges, slik utvalget også påpeker. Akademikerne er enig i at det skal ilegges ventetid og ikke saksforbud i tilfelle hvor saksforbudet blir så omfattende at det tømmer stillingen for det meste eller det vesentligste av dens innhold. Akademikerne mener dette også må fremgå av loven. Vi foreslår derfor følgende tilføyelse som siste ledd i § 6:

”Hvis saksforbud medfører at stillingsinnehaveren ikke kan utføre vesentlige deler av arbeidet, skal det ilegges ventetid.”

Akademikerne er enig i at det kan være spesielle hensyn som gjør seg gjeldende ved gjeninntreden i tidligere stilling. Gjeninntreden i tidligere stilling bør imidlertid ikke unntas fra regelverket, men det bør legges vekt på at det er snakk om gjeninntreden i vurderingen av om det skal ilegges ventetid og/eller saksforbud, slik utvalget foreslår.

Akademikerne støtter flertallet når det gjelder varigheten av ventetid og saksforbud. Dagens maksimale rammer for karantene på seks måneder og saksforbud på inntil ett år bør videreføres. Vi kan ikke se at det er påvist noen tilfelle hvor det har vært behov for lenger ventetid. Ventetid er et inngrep i den enkeltes adgang til fritt å velge yrke, og bør ikke ilegges i større utstrekning enn nødvendig.

En begrensning i retten til å tiltre en stilling må følges opp med en kompensasjon slik at politikeren ikke blir stående uten inntekt som følge av den ilagte ventetiden. Akademikerne støtter forslaget om at kompensasjon skal svare til lønnen i den politiske stillingen i tråd med gjeldende ordning.

Akademikerne støtter imidlertid ikke forslaget om at det skal gjøres fradrag for lønn og godtgjøring som politikeren mottar i ventetiden fra annen stilling, verv eller virksomhet. Politikere må, på samme måte som statstjenestemenn og embetsmenn, få kompensert ulempen det er å måtte utsette tiltredelse i en annen stilling. Politikere er i en særstilling når det gjelder den stillingen de går fra, men rammes på samme måte som øvrige arbeidstakere når det gjelder begrensninger på muligheten til å tiltre annen stilling.

Når det gjelder mindretallets forslag om at kompensasjon utover 6 måneder bare skal gis med inntil 50 % av lønnen i den politiske stillingen, legges det opp til et motsatt system enn det som foreslås i høringsnotat fra Arbeidsdepartementet av 18. juni 2010 for konkurranseklausuler. Mindretallets frykt for misbruk slår kun til i de tilfelle hvor det er grunnlag for ventetid utover 6 måneder, og hvor politikeren spekulerer i at det vil bli ilagt såpass lang ventetid med det formål å sikre seg inntekt uten arbeidsplikt. Akademikerne mener det ikke er grunnlag for denne frykten.

Akademikerne er enig i at politikeren bør varsle det uavhengige organet om alle overganger som faller inn under reglene, dvs. en varslingsplikt for alle overganger til ny stilling, verv eller virksomhet utenfor statsforvaltningen som finner sted innen ett år etter avgangen. En varsselfrist på en måned før påtenkt tiltredelse synes rimelig.

Når det gjelder saksbehandlingen i Ventetidsutvalget, legges det opp til at utvalget «om mulig» skal treffe avgjørelse i løpet av to uker. Akademikerne mener dette bør være en absolutt frist, og at det ikke kan ilegges ventetid eller saksforbud etter denne fristen. Det er behov for en rask avklaring av slike spørsmål, og avklaring må i alle tilfeller foreligge før påtenkt tiltredelse. Det bør da også være en absolutt frist i slike saker.

Overgang fra politisk ledelse til departementsstilling

Akademikerne ser at det er spesielle hensyn som gjør seg gjeldende når det gjelder overgang fra politisk ledelse til departementsstilling. Også her vil det overordnede formålet om å styrke tilliten til det politiske systemet være sentralt, men også tilliten til den offentlige forvaltningen. Samtidig er det viktig at reglene ikke strekker seg lenger enn påkrevet og at det er en rimelig balanse mellom de ulike hensyn som gjør seg gjeldende.

Akademikerne støtter forslaget om å begrense den generelle anvendelsen av reglene til gjeninntredelse eller tiltredelse som departementsråd, ekspedisjonssjef eller informasjonssjef (kommunikasjonssjef). Dette er stillinger som har en klar innflytelse på departementets virksomhet og med en rådgiverrolle i forhold til den politiske ledelse som gjør det rimelig med en viss ventetid. Ventetiden må imidlertid ikke strekke seg lenger enn nødvendig for å ivareta dette hensynet.

Når det gjelder overgang til annen departementsstilling foreslås det at departementet kan bestemme at politikeren ikke skal ha oppgaver som kommer i et direkte rådgivningsforhold til politisk ledelse. En slik lovfesting av arbeidsoppgavene er overflødig. Slike begrensninger kan besluttes av arbeidsgiver innenfor styringsretten dersom det er saklig grunn for det, og Akademikerne ser ikke noe behov for en lovfesting av arbeidsgivers styringsrett på dette området.

Når det gjelder muligheten for å pålegge ventetid ved overgang til annen departementsstilling, ser Akademikerne at dette vil kunne være aktuelt i helt spesielle situasjoner. Vi støtter derfor forslaget om at dette skal kunne pålegges når tungtveiende grunner taler for det. Det bør imidlertid også gis retningslinjer i lovforarbeidene om hva som kan anses som slike tungtveiende grunner.

Det bør ikke åpnes for at spørsmålet om ventetid omgås ved at det fastsettes et utsatt tiltredelsestidspunkt. Dette har lønnsmessige konsekvenser, og det vil være helt urimelig at den som må betale kompensasjon ved ileggelse av ventetid helt skal kunne unngå dette ved å fastsette utsatt tiltredelsestidspunkt.

Akademikerne foreslår etter dette at § 13 lyder slik:

”Når tungtveiende grunner taler for det, kan departementet pålegge en ventetid på inntil tre måneder etter reglene i §§ 11 og 12 når en politiker går over til en annen departementsstilling enn nevnt i § 11. Dersom det fastsettes utsatt tiltredelsestidspunkt for tiltredelse som normalt ville ha funnet sted innenfor de tre månedene, skal dette anses som pålagt ventetid.”

Når det gjelder kompensasjonen, er Akademikerne enige i at den som ilegges ventetid skal få lønn for stillingen mot å stå til rådighet for departementet for andre oppgaver. Også her vil det imidlertid være urimelig om det skal gjøres fradrag for lønn for annen stilling, verv eller oppdrag i ventetiden. Lønnen er en kompensasjon for den ulempen det er å bli ilagt en ventetid.

Akademikerne støtter forslaget om at det er fagdepartementet som kan ilegge ventetid ved overgang til annen departementsstilling. Det bør fremgå av loven at forvaltningsloven gjelder for slike vedtak, på tilsvarende måte som det er tatt inn bestemmelser om dette i kapittelet om overgang til stilling utenfor statsforvaltningen og forslag til endringer i tjenestemannsloven. Loven bør også fastsette en frist for å avgjøre om det vil bli ilagt ventetid. Videre bør det være adgang til å påklage vedtaket til Ventetidsutvalget, slik vi også foreslår ved ileggelse av ventetid for overgang fra statsstilling til stilling utenfor statsforvaltningen.

Når det gjelder varigheten av ventetiden, støtter Akademikerne forslaget om at ventetiden ved overgang til visse ledende departementsstillinger settes til seks måneder ved gjeninntreden eller tiltredelse i samme departement som den politiske stillingen, og til tre måneder ved stilling i et annet departement. Videre er Akademikerne enige i at det bør være adgang til å sette en kortere ventetid eller sløyfe den helt når særlig tungtveiende hensyn tilsier det.

Overgang fra statsstilling til stilling utenfor statsforvaltningen.

Akademikerne mener prinsipielt at det ikke bør være særskilte lovbestemmelser for tjenestemenn i staten og at eventuelle særreguleringer må være begrunnet i spesielle behov. Vi ser likevel at det på dette området er behov for særregulering, da reglene utelukkende skal gjelde embets- og statstjenestemenn.

Utvalget forslag til endringer i tjenestemannsloven

§ a Overgang fra ledende stillinger i departementer og direktorater

Utvalget foreslår å begrense den generelle anvendelsen av reglene overfor ledere til departementsråd, assisterende departementsråd, ekspedisjonssjef eller direktoratsleder. Dette er blant annet begrunnet med at en alminnelig regel om karantene og saksforbud vil kunne hemme rekrutteringen til statsforvaltningen og unødig motvirke erfaringsutveksling mellom offentlig og privat sektor ved overgang fra stillinger i statsforvaltningen.

Akademikerne støtter forslaget om å begrense den generelle anvendelsen av reglene til denne spesifiserte gruppen ledere. Dette er ledere på høyt nivå hvor behovet for ventetid og saksforbud vil være mest aktuelt.

Utvalget foreslår at arbeidsgiver kan pålegge ventetid og saksforbud for denne gruppen uavhengig av om dette følger av lederens ansettelsesavtale. Forslaget fremkommer imidlertid ikke klart i forslaget til lovtekst.

Akademikerne mener det er nødvendig, at det også overfor denne gruppen ansatte er et krav om at det i tilsetningsavtalen er tatt et forbehold om eventuell fastsettelse av ventetid og saksforbud. Det er viktig at en slik begrensning er kjent for den ansatte ved tiltredelse og dette kan best sikres ved at denne tas inn i arbeidsavtalen.

Her bør departementet i det videre arbeidet, se hen til lovforslaget om nye regler for konkurranseklausuler, hvor det foreslås at arbeidsmiljøloven skal regulere vilkårene for bruk av konkurranseklausuler, men at slike klausuler må avtales skriftlig mellom partene for å være gyldig.

Akademikerne foreslår her den samme regelen som gjelder ved prøvetid. Etter tjenestemannsloven § 8 skal tjenestemannen gjøres skriftlig kjent med prøvetidsreglene før tiltredelsen og bekrefte underretningen skriftlig.

Utvalget foreslår videre at reglene skal gjelde også for ledere som allerede er utnevnt, uten hensyn til om de har fått et slikt vilkår ved utnevningen eller i lederlønsavtalen. Akademikerne er uenig i dette. Her må tilsetningsavtalen eventuelt reforhandles.

Utvalget foreslår å opprettholde lengstetiden i gjeldende retningslinjer på seks måneders ventetid (karantene) og ett år for saksforbud. Akademikerne støtter dette forslaget.

Som påpekt tidligere kan saksforbud bli såpass omfattende at det i realiteten er en karantene eller ventetid som ilegges. Akademikerne mener at det skal ilegges ventetid og ikke saksforbud i tilfelle hvor saksforbudet blir så omfattende at det i realiteten tømmer stillingen for det meste eller det vesentligste av dens innhold. Akademikerne mener dette også må fremgå av loven.

§ b Overgang fra andre stillinger i statsforvaltningen

Akademikerne støtter utvalgets forslag om at det overfor andre departementsstillinger enn ledere etter § a, må tas inn i tilsetningsavtalen et eventuelt forbehold om fastsettelse av ventetid eller saksforbud.

Utvalget foreslår som en sikkerhetsventil, at det også uten forbehold i tilsetningsavtalen skal være adgang til å pålegge ventetid eller saksforbud dersom tungtveiende grunner tilsier at det trengs for å sikre allmennhetens tillit til offentlig forvaltning.

Akademikerne er ikke enig i dette. Som nevnt ovenfor, mener vi det må være et krav om at dette forbeholdet skal stå i tilsetningsavtalen for å være gyldig. Dersom en slik regel skulle bli vedtatt, bør departementet redegjøre nærmere for hva som menes med ”tungtveiende grunner”.

Videre foreslår utvalget at denne sikkerhetsventilen også bør kunne brukes overfor de som allerede er ansatt, og utvalget mener at dette ikke vil komme i strid med tilbakevirkningsforbudet i grunnloven § 97. Utvalget har imidlertid ikke begrunnet sitt standpunkt vedrørende forholdet til grunnloven § 97 nærmere. Akademikerne mener en slik konklusjon må begrunnes i lovforarbeidene.

§ c Kompensasjon for ventetid

Akademikerne støtter at embedsmenn og tjenestemenn som blir hindret i å tiltre en stilling utenfor statsforvaltningen som følge av reglene om ventetid, skal kompenseres. Det synes rimelig at de i venteperioden mottar full kompensasjon, det vil si lønnen de hadde i den tidligere stillingen med tillegg av pensjonskostnader og feriepenger. Utvalget synes i lovforslaget å ha glemt kompensasjon for feriepenger, noe som følger av de gjeldende retningslinjene.

Akademikerne deler ikke utvalgets syn om at kompensasjon skal tilsvare lønnen i den nye stillingen dersom denne er lavere eller at det skal gjøres fradrag for eventuell annen inntekt i

perioden. Det er rimelig at staten, uavhengig av tjenestemannens fremtidige lønn, kompenserer for den ulempen karantenen påfører tjenestemannen gjennom å opprettholde lønn fra den tidligere stillingen.

Når det gjelder utvalgets forslag om å gjøre fradrag for annen inntekt vedkommende har i karanteneperioden, støtter Akademikerne heller ikke dette. Staten kompenserer arbeidstaker for ulempen det er å måtte utsette tiltredelse. Det vil være en tilfeldig og utilsiktet gevinst for staten dersom de sparer penger på tjenestemannen. I tillegg gir en slik regel retts tekniske utfordringer, den vil kunne være vanskelig å praktisere og den vil kunne skape tvister.

Utvalget foreslår at det skal kunne gjøres unntak fra retten til kompensasjon, i de tilfellene tjenestemannen går til en stilling eller et verv i virksomheten som tjenestemannen hadde til oppgave å regulere eller kontrollere, forutsatt at vedkommende kan ventes å ha annen inntekt i ventetiden. Denne situasjonen har klare likhetstrekk med konkurranseklausuler ellers i arbeidslivet. På samme måte som Akademikerne mener arbeidstakere ellers skal gis kompensasjon mens de venter på å tiltre, mener vi at arbeidstakere i staten også skal kompenseres. Utover i karriereløpet er det arbeidstakers spesialkompetanse som gjør at vedkommende kvalifiserer seg for en jobb. Karantenebestemmelsene gjør at arbeidstaker for en periode ikke kan bruke sin spesialkompetanse. Akademikerne ser det som en selvfølge at denne ulempen kompenseres gjennom full lønn.

Utvalget foreslår at kompensasjonen i disse tilfellene skal kunne unnlates dersom tjenestemannen «kan ventes å ha annen inntekt i ventetiden». Hva som menes med dette er uklart.

Forslaget om unntak fra retten til kompensasjon fremstår for Akademikerne som svært urimelig.

§ d Opplysningsplikt ved overgang til ny stilling utenfor statsforvaltningen

Utvalget foreslår at tjenestemannen skal varsle sin overordnede straks vedkommende har fått et jobbtillbud utenfor statsforvaltningen. Akademikerne synes dette er et godt forslag, forutsatt at disse opplysningene fra tjenestemannen skal danne grunnlag for en avgjørelse fra

arbeidsgiver innen en nærmere bestemt frist. De någjeldende retningslinjene, regulerer arbeidstakers adgang til å søke fritak for karantenen og/ eller saksforbudet, og oppstiller vilkårene for når fritak ikke skal gis. Arbeidstakers søknad om fritak skal avgjøres innen en uke etter at vedkommende har gitt nødvendige opplysninger om det nye arbeidsforholdet. Utvalget viderefører ikke disse reglene, og det er uklart for Akademikerne hva utvalget mener arbeidsgiver skal gjøre med opplysningene de mottar om arbeidstakers tilbud om stilling. Akademikerne foreslår at forvaltningsorganet gis en frist på en uke til å avgjøre om de vil pålegge karantene og/ eller saksforbud, og for hvor lang tid. Akademikerne mener at en slik beslutning er et enkeltvedtak.

Utvalget foreslår at forvaltningsorganet i tillegg til å kreve arbeidstaker for opplysninger om de nye oppgavene, skal kunne kreve det samme av den nye arbeidsgiveren. Akademikerne mener dette er et urimelig krav overfor ny arbeidsgiver, og at det vil hemme rekruttering og mobilitet av arbeidskraft mellom offentlig og privat sektor. Offentlig tjenestemenns attraktivitet for privat sektor vil bli svekket, og det vil kunne medføre uønskede «innlåsingeffekter». Akademikerne mener at arbeidsgivers behov for opplysninger om den nye stillingen, bør ivaretas av arbeidstakeren selv.

§ e Endring i arbeidsoppgaver før overgang til ny stilling

Akademikerne mener utvalgets forslag om å lovfeste en adgang for arbeidsgiver til å endre oppgaver etter at tjenestemannen har tatt i mot tilbud om stilling utenfor statsforvaltningen er overflødig. Det følger av arbeidsgivers styringsrett, at det kan gjøres visse endringer dersom dette hviler på saklig grunnlag. Et slikt grunnlag vil typisk foreligge i disse tilfellene. Arbeidstaker vil dessuten trolig være villig til å avtale større endringer i oppsigelsestiden enn hva arbeidsgiver kan pålegge i kraft av styringsretten, dersom det påvirker arbeidsgivers behov for karantene og/ eller saksforbud. Akademikerne mener at en lovfesting av deler av arbeidsgivers styringsrett på dette området, lett vil kunne føre til at styringsretten utvides.

§ f Saksbehandling

Akademikerne støtter utvalgets forslag om at forvaltningsloven regler om enkeltvedtak skal gjelde for departementets avgjørelser etter § a, b tredje ledd og c tredje ledd. Siden disse avgjørelsene fattes av fagdepartementet, bør det være adgang til å påklage vedtaket til Ventetidsutvalget. Ventetidsutvalget vil blant annet kunne sikre at vedtaket samsvarer med øvrige forvaltningsorganers praksis.

Lobbyvirksomhet

Utvalgets flertall foreslår et tidsbegrenset forbud mot lobbyvirksomhet for ledere og politikere etter fratredelse.

Utvalgets mindretall ønsker ikke å innføre et forbud mot lobbyvirksomhet. Mindretallet i utvalget legger vekt på at dagens ordning med karantene og saksforbud har fungert. Videre viser mindretallet til at ansatte som slutter også er omfattet av det generelle regelverket om taushetsplikt, lojalitetsplikt og etiske regelverk. Til sammen må dette være tilstrekkelig for å opprettholde den alminnelige tilliten til forvaltningen. Akademikerne er enige i mindretallets vurderinger og støtter derfor ikke forslaget om å innføre forbud mot lobbyvirksomhet.

Kontroll og reaksjon mot overtredelser

Akademikerne mener at det er urimelig at ny arbeidsgiver skal ha plikt til å påse at pålegg om ventetid og saksforbud blir fulgt. Dette er forhold politikeren selv må ta ansvar for.

Akademikerne kan ikke se at det er spesielle behov som tilsier andre reaksjoner mot overtredelser her enn det er ved brudd på konkurranseklausuler i ansettelsesavtaler. Ved brudd på konkurranseklausuler må tidligere arbeidsgiver gå til søksmål, som regel ved at det begjæres midlertidig forføyning. Dette innebærer at prosessen er underlagt en betryggende saksbehandling hvor viktige rettssikkerhetsprinsipper er ivaretatt. Vi kan ikke se at ventetid og/eller saksforbud for politikere skal behandles på en annen måte, og går derfor imot

forslaget om at Ventetidsutvalget eller tidligere arbeidsgiver skal kunne ilegge tvangsmulkt uten søksmål og dom. Akademikerne kan heller ikke se behov for at inndragelse av lønn mv skal kunne besluttes av et forvaltningsorgan. Sanksjoner av denne typen bør undergis rettssikkerhetsgarantien ved domstolsbehandling.

Med vennlig hilsen
Akademikerne

Nina Sverdrup Svendsen
utredningssjef

